

Előfizetési árak:

Egész évre	10	frt — kr.
Félévre	5	» — »
Negyedévre	2	» 50 »
Egy óra	—	» 85 »
Egyes szám ára	4	kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Király-utca 4. sz.

Az arany hajo szállóval szemben.

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.

hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratok vissza nem adatnak

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek fő

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

A halálraitelt közjogi ellenzék.

Pécs, 1895. február 19.

Nagy riadalom támadt a kormány sajtójában arra a hírre, hogy a függetlenségi és 48-as párt felocsudni készül abból az apathiájából, mely az utóbbi időben oly kényelmessé tette a kormánynak és pártjának a kormányzást és a hatalom birtoklását.

Persze, azok a jó urak ott a kormánypárton azt hitték, hogy a közjogi ellenzék az egyházpolitikai javaslatok támogatásával feladta egész létjogosultságát, mint a hogy Faust doktor eladta lelkét az ördöggel való paktálásban.

Milyen jó is lett volna azt a lágyemeleg ellenzékot ott az országgyűlésen állandósítani mindaddig, míg az új választások ideje el nem érkezik, akkor pedig a függetlenségi választókat a liberalizmus szent nevében mint egy birkanyáját szépen beterelni az egyedül üdvözítő kormánypárt aklába.

Az időközi választások ennek az eredménynek elérésére biztató reménységgel is töltötték el a kormánypárti kebleket, mert sikerült hazug jel-szavakkal a függetlenségi választók jó részét zász-lójuk cserbenhagyására bírni; ámde éppen ezek a jelenségek felrázták tétlenségéből a függetlenségi és 48-as pártot is, mely belátta, hogy a kormánypárt az egyházpolitikai reformok körüli támogatást azzal készül meghálálni, hogy a közjogi ellenzékot végkép eltörölje a föld színéről.

És a kormánypárt abban a biztos reményben, hogy ez neki sikerülni is fog, teljesen levetette az eddig viselt álarcot s nyíltan kezdte hirdetni, hogy „az ábrándozók pártjának“, mint pártunkat gunyosan nevezni szokták, a magyar parlamentben nincsen létjogosultsága. Hivatkoznak a külföld példájára, a hol szintén csak a szabadelvű haladás és a konzervativizmus elvei képezik azokat a fő jegecedési pontokat, melyek körül a pártok tömörülnek, és míg a multban feltétlenül elismerték, hogy a függetlenségi és 48-as párt által kívánt nemzeti önállóság végső óhaját képezi minden magyar embernek és

hogy ők csak opportunitásból elégesznek be egyelőre kevesebbel is s addig most már nyíltan hirdetik, hogy a függetlenségi és 48-as párt közjogi programja az idők végtelen végéig megvalósíthatatlan agyrem, a melynek kiküzdése nemcsak hogy nem hazafias feladat, hanem egyenesen káros is lenne az országra nézve.

Honnét vette magát ez az új doktrina és mi készíti ennek hirdetésére a kormány zsoldos sajtóját?

Ha megfigyeljük azokat a következtetéseket, melyeket a fenti tanból vonnak, azonnal felismerhetővé válik a tendencia, mely neki létet adott.

Azt mondják ugyanis, hogy az állami függetlenség utáni törekvés megvalósíthatatlan, sőt káros lévén, meg kell szünnie a közjogi alapon való pártalakulásnak és a pártoknak külföldi mintára a szabadelvű, vagy konzervatív irányzat szerint kell tömörülniök. Vagyis más szóval, a függetlenségi és 48-as párt dobja sutba azt a zászlót, melyre Magyarország állami függetlensége van felírva, és vonuljon be a kormánypártba, mert ott van ott-hon a szabadelvűség.

Mi azonban köszönjük a szíves vendéglátást s továbbra is csak megmaradunk közjogi programunk mellett. Nem kérünk a külföldi példából, mert Magyarország — sajnos — ma még nincs abban a szerencsés helyzetben, hogy polgárainak egyébre se legyen gondjuk, mint arra, vajjon a szabadelvű, vagy konzervatív irányhoz esatlakozzanak-e; nekünk mindonekelőtt arra kell törekednünk, hogy hazánkból az államiság minden lényeges attributumával felruházott országot csináljunk, mert e nélkül Magyarország sem szabadelvű, sem konzervatív állam nem lehet, egyszerűen azért, mert addig nem is nevezhető államnak a szó valódi értelmében.

Most aztán, hogy a közjogi ellenzék programját nemcsak cserben hagyni nem akarja, hanem erősen készül szervezkedni a jobbról-balról fenyegető támadások elleni küzdelemre, tüzet kiált a megvásárolt sajtó és kívülről iparkodik az üszköt a pártba bedobni, ráfogván, hogy már folyik a párt kebelében a szabadelvűek és ultramontá-

rok harca, hogy ez utóbbiak az egyházpolitikai törvények revízióját sürgetik és a néppárthoz akarják szegődtetni a közjogi ellenzékot is.

Reméljük azonban, hogy az ily balga módon kiesztelt fogásnak felülni senki sem fog, hisz kézen fekvő dolog, hogy mindezek az otromba ráfogások csak arra vannak szánva, hogy a tervbe vett erélyes pártakciót megbénítsák s az országos szervezkedést lehetetlenné tegyék a párt tagjainak egymásra való uszításával.

Az egyházpolitikai küzdelmek a képviselőházban már régen be vannak fejezve, elmúlt tehát már annak az ideje, hogy ezek miatt a kérdések miatt álljon be pártbomlás; most a szabadelvűségnek más kérdései fognak aktuálisokká válni, mint az önkormányzat és a választási jog kiterjesztése és igazságos rendezése.

Ezekben a kérdésekben a szabadelvűséget a „szabadelvűnek“ nevezett kormánypárt részéről fenyegeti a veszély; a függetlenségi és 48-as pártnak tehát most a kormánypárt ellen kell szervezkednie, mert a közjogi ellenzék nemcsak az egyházpolitikában szabadelvű, mint a kormánypárt, és azért a mint nem fog a néppárttal soha kezét fogni az egyházpolitikai reformok visszafejlesztésére, úgy kötelessége a szabadelvű belpolitikát védelmezni a kormánypárt hatalmi törekvései ellen: legfőbb feladata pedig mind a kettő ellen a közjogi konzervativizmus leküzdésével hazánk állami önállósága- és függetlenségéért lankadatlanul harcolni.

Ezek a nagy feladatok teszik szükségessé, hogy a függetlenségi és 48-as párt tovább éljen, és azért ez a párt nem is fogja megtenni a kormánynak azt a szivességet, hogy maga-magát gyilkolja meg, akárhogy is kárognák pusztulását a kormánypárti fizetett varjak.

* Pálinkafőzés italadó-mentesen.

A pénzügyminiszter megengedte, hogy a megromlott borkészletek pálinkafőzésre boritaladótól mentesen legyenek felhasználhatók, mert a bor és hús fogyasztási adóra vonatkozó törvények és szabályok szerint csak a fogyasztásra szánt bor esik az említett adó

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Ami késik nem mulik.

(Vigjáték egy felvonásban.)

Irta: BÉRCZY KÁROLY.

Személyek:

Vesztő Jónás ügyvéd. Özeveg Barkóné.
Porzó Muki, segédje. Barkó Etelka, lánya.
Dobray Ákos, bírósági aljegyző.

Történik egy vidéki városban.

(Hely: ügyvédi iroda. A szoba közepére tett s mindenféle iratesomóval meg könyvekkel telerakott nagy íróasztalnál kényelmes fauteuilban Vesztő Jónás fiskális üldögél és az iratok között motoszkál. Háta mögött egy kisebb asztalnál segédje, a vén Porzó Muki írogat.)

I. Jelenet.

Személyek: Vesztő és Porzó.

Vesztő: (egy iv papirt szétbontva) No a Barkóék-nak is jó napjuk lesz ma, ha megtudják, hogy megnyertem a pörüket. Kerek tízezer forintot fognak kapni; itt van a kúria ítélete. No de rájuk is fér, nem irigylem tőlük; ugyis eleget szűkölködtek szegények, mióta a Barkó elhalt. Az asszony meg a lány abból a kevéske kis nyugdíjból édegett úgy, ahogy tudtak. Bezzeg majd akad most a lánynak kérője elég. (Porzó hirtelen felüti a fejét s titkon nagyot ásítva, csöndesen leteszi a tollat.) Ej, de ez már nem az én gondom; (leesapja kezéből az írást) nem vagyok én házasságközvetítő ágens! Porzó ur!

Porzó: (helyéből felugorva főnöke elé áll.) Parancsoljon tekintetes ur.

Vesztő: Majd délben, ha haza megy, szóljon be ahhoz a nyugdíjas póstahivatalnoknéhoz, a Barkónéhoz, hogy holnap reggel kilenc órára elvárom. Valami fontos ügyben akarok vele értekezni. De el ne feledje ám!

Porzó: (meghajtván magát) Igenis kérem alássan!
Vesztő: (boszusan) Mit, igenis?! Azt mondtam, ne feledje el s maga azzal biztat, hogy igenis elfeledi? Ebadta, az ilyen öreg embernek már csak az inában van esze!

Porzó: Bocsanat; azt akartam mondani, hogy igenis nem feledem el.

Vesztő: (helyéből fölkelve) Nos, tehát beszéljen áperthe, amint az egy ilyen vén prókátor-adjutánshoz illik. Most én elmegyek a bírósághoz, adja rám a felöltömet. Ha pedig valaki jön, tartóztassa s küldjön utánam azonnal. (Kalapja s botja után nyúl.) Értette?

Porzó: Szolgálatjára tekintetes ur! Igenis, ha jön valaki, azonnal a tekintetes ur után küldöm.

Vesztő: (boszusan) Óh a vén hájfejű szörnyeteg! Ismét hiába papoltam neki. Hallja, ha esetleg kliens találna jönni, tartóztassa itt; én értem pedig küldje le tüstént valamelyik cselédet. (Az ajtó kilincsét megfogva.) Most már azt hiszem, hogy megértett?

Porzó: (alázatosan hajlongva) Óh igen, tekintetes ur. Á'tos szolgálja! (Vesztő elmegy.) Nem birom tovább; szavamra mondom kifogytam már a béketűrésből. Hej de keserves kenyér ez az én kenyérem! (A főnöke székébe leül.) Egész nap csak körmölök, szaladgálok, lótok-futok s ennek a vén majomnak a gorombaságait nyelegetem. No de legalább nem felejttem el

egészen a nyelést; más egyebet úgy se igen nyelhetnék, még ha akarnék is. Borzasztó ez az én állapotom, veszettül fatális; boldogabb nálamnál még az az összevissza foltozott legutolsó falusi fatál is! Hehehe, lám még poeta is vállhatik belőlem idővel!.. Ugy biz' a, nekem is felvirrad még valaha. Lám, a multkor is csak egy kórságos hetes numeruson mullott, hogy nem ütöttem meg a ternót. De régi igazság, hogy ami késik, nem marad el végképpen. (Nagyot nyújtózik.) Ejnye, hova is köll ma délben mennem? Ha jól emlékszem, ahhoz a szegény özeveg postásnéhoz. Ugyan mit akarhat vele a főnököm? Lássuk csak, (az asztalon levő iratokat nézegeti) miért is hivatja ide? Aha, megvan már! (Egy iratot nézeget.) Ha jól látom, jögerős kúriai ítélet. (Olvas.) Ó telsege a király nevében, özeveg Barkó Sándorné fölperesnek Barkó Tádé elleni perében a királyi kúria következőleg ítél: Felperes keresetének hely adatik s alperes köteles neki a keresetbe vett tízezer forintot (helyéből felugrik) tíz... ezer... forintot megfizetni. (A szobát néhány-szor végigsétálja, aztán kezeit zsebredugva megáll a nagy íróasztal előtt.) No tessék, ki hitte volna, hogy az a nyomoruságos poszkiszlisné valamikor ilyen gazdag lesz?! Ugy-e mindig mondom én, hogy ami késik, nem marad el végképp?! Előbb vagy utóbb, nekem is meg kell nyernem a lutrit. Én se maradhatok mindig ilyen szegény mint a templom egere. Im ez az özeveg is... (jobb kezét zsebéből kirántva, mutató ujjával homlokára bök) mit mondtam, özeveg?... Hátha elvenném feleségül? Hahaha, pompás eszed van Muki; a kis ujjodon bizsergő tyukszemben is több találatom lakik, mint az egész principálisodban! (Fejét lehajtván gondolatokba mélyedve járkal.) Igenis, elveszem azt az asszonyt; isme-

alá. Kijelentette azonban határozatában a miniszter, hogy a romlott bor tulajdonosa az ellenőrzés gyakorolhatása végett bejelenteni tartozik az adószedésre jogosultnak a pálinkafőzésre fölhasználódó borok mennyiségét és a kifőzés időpontját.

* **Az állam vagyona.** Az állami leltár az állam ingatlan vagyona az 1893. évben 25,342,581 frt 32 krral gyarapodott, ebből levonva az évi gyarapodást, az 1893. év végén mutatkozó érték 1.435,957.261 frt 95 kr. volt. Az 1893. év végén 125,053.867 frt pénzmaradvány mutatkozott, mely összegben 70.137.110 frt 63 kr aranypénz foglaltatik. Az államadósságok 1893-ban 16.9 millióval gyarapodtak s 6.4 millióval apadtak s így az 1893. év végén az állami adósságok álladéka volt 2.077,287,444 frt 37 és fél kr.

Hírek.

Pécs, 1895. február 19.

Farsangi naptár.

febr. 23. A munkásképző egyesület álaranyos bálja.
" A Pécsi Polgári Daloskör farsangi estélye a Vigadóban.

— **(Albrecht főherceg halála.)** Az uralkodó ház doyen-ja, Albrecht királyi herceg, tegnap délben hosszas haláltusa után kiszenvedett. Hosszu eseményekben gazdag élet volt az, a mely most Arcoban véget ért s mikor az elhunytára ime ráteszik a szemfedőket, bizony nem könnyű feladat nekünk az engesztelődés fátyolát teritenünk az események sajnó emlékezetére. Soha velünk nem érzett, társadalmi, jótékonyági mozgalmainkban részt nem vett s mikor már nem volt ellenségünk, akkor egyszerűen idegen volt hozzánk. Találjon örök nyugalom, ő maga is, a szelleme is. Életrajzi adatait a következőkben adjuk: Albrecht Frigyes Rudolf született 1817. augusztus 3-án. Legidősebb fia Károly főhercegnek, az asperni győzőnek és Henriettének, Frigyes Vilmos leányának. 1830-ban I. Ferenc, a kir. herceget a 44. ik (azelőtt Bellegarde) gyalogezred ezredesévé és parancsnokává nevezte ki és ugyanabban az évben az arany gyapjas rend lovagjává. 1837-ben gyakorlati szolgálatba lépett és mind második ezredes a Wimpfen báró nevét viselő 13-ik gyalogezredbe osztott be, — 1839-ben pedig, hogy a lovas szolgálatban is kiképezze magát, a Mengen báró nevét viselő 4-ik vitézezezredhez helyezték át. Ugyanebben az évben, Miklós orosz cár a császári orosz litvániai ulánus ezred főnökévé nevezte ki. 1840-ben tábornok lett, mint osztályparancsnok Grácba került, 1843-ban altábornagy lett és adlátusa a morva-sziléziai főparancsnokságnak, 1845-ben Alsó és Felső Ausztriának, később Szalzburgnak parancsnokoló tábornokává. Az 1839—1843. évi időközökben tüntetete ki számos idegen fejedelem. Mint Ausztriának országos főparancsnoka, a kir. herceg gyakorlati tankönyvet ír az előőrsi, tábori és haretéri szolgálatra nézve melyet a bécsujhelyi táborokban be is gyakoroltatott. 1848. március 14-én elbocsátását követően még elfoglalt állásából és főparancsnokból a főparancsnoksága alatt álló csapatoktól; azután birtokaira ment, később pedig az Olaszországban levő hadsereghez, a hol Radeckzy műveleteiben is részt vett. Itt nemsokára osztályparancsnoki állást foglalt el, a Piemont elleni háborúban pedig a 2. hadtest első részét vezette. A

Pavia melletti Ticinon való átkelés és az ugyanakkor történt gravellonei ütközetben a kir. herceg az asperni hős méltó fiának bizonyult. Montana mellett hadosztályának élén vonult az ellenség biztos állása ellen. Az uralkodó Vilmos kir. herceg által küldte meg Albrecht kir. hercegnek a katonai Mária-Terézia rendjelnek lovagkeresztjét, később pedig a rendkáptalan ajánlatára ugyanezre rendnek parancsnoki keresztjét kapta meg. 1849-ben Mainz kormányzója, Csehországnak országos katonai főparancsnoka és lovassági tábornok lett. 1851-ben nevezték ki a III. ik hadtest parancsnokává, valamint Magyarország polgári és katonai kormányzó-jává, a hol őt illette volna a feladat, hogy a csak alig elmúlt események által ejtett sebeket bölcs módon elfeledtesse, vagy legalább is kevésbé érezhetővé tegye. De ő sokkal inkább a felkelés lehető megújulásának meggátolásában, mint az ország valódi megengesztelésében látta feladatát és nem is tudta megnyerni a nemzet rokonszenvét. Az udvar véleménye pedig az volt, hogy nagyon is sokat engedett a magyaroknak és így aztán ez állásáról 1860-ban mondott le, átengedve azt Benedeknek. Olaszországban való rövid tartózkodás után a magánéletbe vonult és családjá körében, Bécsben töltötte napjait. 1864-ben súlyos csapás érte, mely egyszerre feldulta családi örömeit. Neje, az általánosan tisztelt és jó tékonyságáról nálunk is ismert Hildegard főhercegnő hirtelen meghalt. Ez időtől fogva a kir. herceg ismét a hadseregnél keresett vigasztalást és az uralkodó ki is nevezte őt az Olaszországban táborozó osztrák hadtest fővezérévé, amind fenyegetőbb jellegű olasz törekvések fékezésére. — Olaszországban, Custozza mellett, 1866. június 24-én fényes diadalt aratott az ellenség felett és a terjedelmes jelentést e csatáról ő maga szerkesztette és küldte meg ő felségének. Miután ugyanazon időben északon is dúlt a háború és Ausztria mind válságosabb helyzetbe jutott, a kir. herceg természetesen a legnagyobb figyelemmel kísérte az osztrák-porosz haretér eseményeit. A königgrätzi csatavesztés után őt állították az egész, a poroszok ellen központosítandó hadsereg élére, de a békealku és szerződés megakasztotta ebbeli tevékenységét. Azóta mint a hadsereg főfelügyelője szerzett nagy érdemeket annak szervezése körül. Külön iratokban fejtegette eszméit, és meglelt kora sem lankasztotta nagy munkakedvét. A tisztikarnak sorsával mindig szívesen gondolt és annak érdekében sok nagy alapítványt is tett. Egyike volt Magyarországnak leggazdagabb földbirtokosainak. Ő volt a magyarvári és bélyei uradalmak ura, a hol nagyhirű mintagazdaságokat rendezett be. Idősebb leánya 1865. január 18-ika óta Fülöp, württembergi hercegnek a neje, ifjabb leánya, Matild pedig 1867-ben, egy ünnepély alkalmával, könnyű ruhájában a tüzhöz érve, az égési sebek következtében meghalt.

— **(A nőgyelet theaestélye)** az önkéntes bál elhalasztása következtében f. hó 23-án, tehát előbb, fog megtartani, eddigi megállapodások szerint az egyleti helyiségben; de felmerült az eszme, hogy a „Hatyu“ termeiben tartassék meg.

— **(Népkönyha.)** A jótékonyágnak ismét szép példáját adta Pécs város közönsége. Alig néhány napja indult meg a gyűjtés, máris áll a népkönyha; végre használt a sokat említett „Segítsünk a szegényeknek“ jelszó. A pécsi jótékonycélú nőgyelet soha-

sem feledkezvén meg azokról, kik különösen a hosszú tél alatt étel és fűtés hiányában az inség, mint a test egyik legnagyobb győtrője által kinosztatnak — ujabban bebizonyította életrevalóságát. Kora reggeltől késő estig élvezik a város szegényei a meleget s naponként egyszer, délelőtt 11 órakor — ingyen — a párolgó levest s főzeléket. Egyesek pénzzel, mások ételmi szerekkel járultak a nemes eszméhez. Nagy baj azonban, hogy sokan szégyenlik azt, hogy ők a népkönyhában esznek, de erről is történt gondoskodás, mert még azt is megteszik a nemes cél érdekében, hogy megengedik az ételmi szereknek elvitelét is. Már első nap — tegnap — mintegy 50 adag ételt fogyasztottak szegényeink. A belvárosi iskolából 64 szegény tanuló választott ki az intézet igazgatója, kik mindannyian egy egy csésze forralt tejet kaptak, képzeltető az öröm, mi a kis nebulók között volt. Érdekes az ebéd kiosztása. Hányan vannak, kik eddig heteken át színét sem látták a meleg ételnek?! Mohón, mint kik talán soh'sem ettek, fogyasztják a rajuk nézve mondhatni égi manna. Érdekes a résztvevők számának szaporodása, a tegnapi étkezők száma 50-ról ma már 65-re emelkedett. Most látni csak, hogy nemcsak Budapestnek, hol már évek óta áll a népkönyha, de Pécsnek is nagyon sok a szegénye.

— **(Életunt öngyilkos.)** Nagyon megundhatta életét Nikodém Ferenc hírcsi földműves, ki ugyanis nem gondolva nagy családjára, s a különben is nehéz megélhetésre — felakasztotta magát. A boncolást a járási orvos már megtartotta.

— **(Veszedelemes tolvajbando.)** A déli vasut Zákány barcsi vonalán levő Bertence állomáson, — mint annak idején azt megirtuk lapunkban — az 1890. 1891. 1892. és 1893. években az ólomzárral lezárt teherkocsikból a déli vasutársaság kárára többféle szállítmányt loptak el. A lopásokat minden egyes esetben oly kiváló raffineriával követték el, hogy a társaság, — bár folyton a legnagyobb éberséggel lesett a tolvajokra, még sem tudott nyomára jönni semminek. Mig végre egy névtelen levél leálcazta a bandát, melynek tagjai Hunyadi György rosvott multu kanász, Hunyadi Mihály, Pavlovics József, Hunyadi Györgyné és Bradics Julianna berzencei lakosok voltak. A tolvajlásokat többnyire éjjelenként követték el egy csöppöt sem válogattak a portékákban. Füge, papiros, fenál, sertés, ruhánemű kefe, liszt patikaszer vagy zsir egyaránt kedves volt nekik. A banda fölött a kaposvári törvénytörés itékezett s a most már rabkosztra levő tolvajokat mind súlyos büntetésre, így például a banda fejét Hunyadi Györgyöt négy évi fegyházra, Hunyadi Mihályt két évi fegyházra, Pavlovics Józsefet két és fél évi fegyházra, Hunyadi Györgynét egy évi börtönre, Bradics Julit pedig hat havi börtönre ítélte. A pécsi kir. itélőtábla itéletét, — mely a törvénytörés itéletével a büntetés kiszabását illetőleg teljesen megegyez. kaposvári levelezőnk értesítése szerint a napokban fogják az elítéltek előtt felolvasni.

— **(Diák sztrájk.)** A helybeli Porges-féle kereskedelmi középiskola első osztályában szép kis incidens játszódott le a közel mult napokban. Roboz Armin ottani fiatal tanár megtalálta simogatni Taussig Jenő első osztályu tanuló képes felit s azt mondta — maga bolond. Erre a sértésre? a végig sértett fiatal ember azt a prózai szabadságot vette magának — hogy bolond a tanár ur maga! mire a tanár ur megtapogatta Taussig Jenő torkát.

Porzó: (Az ajtóig kisérve) Igenis délben minden bizonynyal ott leszek. Addig is vagyok legátosabb szolgálja a nagyságos asszonynak!

Barkóné: (visszaforodva) Csak arra kérem, jól átnézze ám az iratokat. Ajánlom magamat. (El.)

Porzó: (Nagyot fújva) Most majd hogy el nem rontottam a tervet. (Asztalához ül.) Mert ha kikotyogtam volna előtte, hogy a pört megnyerte: zikker, hogy nemcsak hogy szóba nem áll az ilyen kopott ügyvédséggel, de még csak rám se néz. Ebadta, nagy summa pénz ám tizezer forint! Ez a rengeteg összeg még a szamarat is oroszláná avangiroztatná! Hej ha nekem tizezer forintom lenne, milyen büszke oroszlán válnék belőlem! Igaz, hogy a sörényem egy kissé ritka lenne, hehehe! . . . De ne töltsük most az időt ilyen korai dolgokkal. A fő az, hogy ha délben elmegyek Barkónéhoz, rögtön szerelmet vallok neki; megkérem a kezét, jobban mondva a tizezer forintját s még ma estére megtartjuk a kézfogót. A jó hirt meg majd csak néhány nap multával fogom neki megújósolni, nehogy azt gondolja, hogy én a pör megnyeréséről csak valamit is sejtve, csupa számításból akarnám elvenni. . . Teremtette, még soh'se tetszett a délelött ilyen hosszúnak! (A falórára nézve) No de nemsokára harangoznak már. Most a kezeid között van a szerencse Mukicám, csak aztán ügyesen verd a vasat vén kópé! Ugy-e mindig mondtam én, hogy a mi késik, nem marad el végképp?! . . . (Fütyürészve a széken hátradől s észre sem veszi, amidőn Vessző a szobába toppan.)

(Folyt. köv.)

rem az utcaról, majd minden nap találkozom vele. Nem is nagyon csunya, nem is nagyon öreg. (Jobb keze fejével a bal tenyerébe csap.) Igen is punktum, elve szem; aztán vége a nyomoruságnak, hehehe! De hátha nem jönne hozzám? (A tükör elé állva kopasz fejét simogatja.) Már aztán miért ne jönne, szeretném tudni?! Nem vagyok én még mindig helyre legény? Igaz, hogy egy kissé megritkult a hajam, de hát nem a hajnak köll helyt állni a háznál, hanem az embernek. Arra meg itt vagyok én. (Hirtelen megijed.) Pszt, mintha lépéseket hallanék a folyosón! Aligha nem hazajött az én koplaltatom (Nyorsan asztalához ül s tollat véve kezébe, írni kezd.) Az ajton kopognak. Szabad! . . .

II. Jelenet.

Személyek: Porzó, Barkóné.

(Az ajton egy egyszerűen öltözött idősbb nő lép be.)

Barkóné: Jó napot kívánok ugyan kérem, az ügyvéd ural szeretnék beszélni. Ha szabad kérde nem, mikor jön haza?

Porzó: (nyájasan mosolyogva) Azonnal itt lesz instállom; (felre: Jaj, csak az ördög most haza ne hozná!) ebben a percben megjött; (helyéből fölkelve) zéket tesz a nő elé) méltóztaték addig helyet foglalni asszonyság, (szájára ül) ah pardon tisztelt nagyság, kegyeskedjék helyet parancsolni. Ha nem csal a szemem: ugye bar Barkóné udhögnyhöz van szerencsém?

Barkóné: Szolgálatjára uram az vagyok (Leül.) Egy pöröm végett jöttem az ügyvéd urhoz. Már régóta húzódik, beleuntam. Arra akarom meg-

kérni, hogy szüntesse be; nem bírom tovább a költéssel.

Porzó: Hiszen meg van az ügy nyerve! . . . (Megijedve félre lép s lassan dőnyögi: Hüh kutyateremtette most eljárt a szám! ujra az asszony elé áll) Most majd összetévesztettem egy másik perrel a nagysád pörét; nem csuda, mikor annyi a dolgom meg a gondom! A világerít se tessék beszüntetni; hanem ha megengedni méltóztatik . . .

Barkóné: De mikor már olyan régóta húzódik!

Porzó: Az nem baj; ami késik, nem marad el végképp! Hol is hagytam el? Igen, ha megengedni méltóztatik, én még a délelött folyamán áttanulmányozom a nagysád ügyét s ha délben lesz kegyes a lakásán elfogadni: (mosolyogva) egy kis privát utbaigazítással fogok szolgálni nagysádnak. Tehát addig is kérem becses türelmét.

Barkóné: (helyéből fölkelve) Ha lesz szíves, nagyon leköttelez a tekintetes ur s a szegénységemtől tellőleg meg is fogom hálálni a fáradozásait.

Porzó: (elérzékenykedve a nő szemébe néz) Óhköll-e nagyobb hála, mint amekkorát az ilyen szép szemek sugároznak?! . . . Én ettől a pillanattól fogva a leg gondosabb pártfogója leszek a Nagyságot ügyének; tehát nyugodt lehet minden tekintetben drága lélek. Mert régi igazság, ami késik: nem marad el végképp!

Barkóné: (Porzó jobbát megszorítva) Köszönöm édes jó tekintetes ur a szíves jó indulatát. Tehát mégis vannak még kegyes szívű emberek, kik az ilyen magamfajta szegény özvegyről sem feledkeznek el. (Az ajtó felé menve) Tehát délben lesz szerencsém?

hogy ha esetleg megszorítja, fáj-e! Ez a dolog lényege, de folytatását a Mária-utca sarkán akarták csinálni; ugyanis a tetemes számra felszaporodott Merkursták hatalmas abcuggal akarták megtorolni a sértett becsületet?, de tervük nem sikerült, mert a tanár ur jobbnak látta haza nem menni. Erre a vért kívánó tömeg (?) a balokányi-uszodánál tartott gyűlést, hol elhatározták, hogy felszólítják az intézet igazgatóját. bocsátaná el a sértő (?) tanárt, de egy másik, szerintünk higgadtabb, meggondoltabb gyülekezett pedig azt határozta, hogy bocsánatot kérnek ő k, mit meg is tettek, s ez helyes. A tanuló sohase feledkezzék meg arról, hogy a tanár szülőinek helyettese.

— **(Ovónők kurzusa.)** A pécsi nőegyleti kisedővódában az ide is lesz állandó menedékházi vezetőnők tanfolyama, a mennyiben a vallás- és közoktatásügyi miniszter a tanfelügyelőséghez intézett leiratában erre az engedélyt a folyó évre ismét megadta. A kurzus hat hónapig tart és március hó elején veszi kezdetét. Már előzetesen is annyi a jelentkező, hogy ezek közül is hely hiánya miatt sokat vissza kell utasítani.

— **(Bezárt iskola.)** A püspöklaki iskola, a községben nagyobb mértékben fellépett difteritisz járvány miatt, ahispáni rendeletre további intézkedésig bezárattott.

— **(A mohácsi polgári iskola)** összes ügyiratai tegnap terjesztettek föl a kultuszminiszterhez a tanfelügyelőség által, és ha ottan gyors elintéztet nyerne. ugy lehet remélniök a mohácsiaknak, hogy 1896. szeptemberében megkezdhetik a tanítást az állami polgári iskolában, a melynek terve ez idő szerint még a papíron sincs meg.

— **(Vándortanító a kosárfonásra)** A vallás- és közoktatásügyi miniszterium Blankenstein Gusztáv vándortanítót küldötte ki a kosárfonás tanítására mindazokba a népoktatási intézetekbe a hol ilyen tanfolyamok időleges tartása elrendeltetik. Baranyamegyére nézve nagyon kívánatos volna, ha az egyetlen vándortanító mielőbb ellátogatna.

— **(Önkéntes foglyok.)** A szigorú tél adta az eszmét a város összes csavargóinak és munkakerülőinek, hogy beállítsanak a városházára, és ott a rendes rabkoszt és a kóterben való természetbeli ellátás ellenében hűségesen fűrészelik a város fáját. Lám, milyen jó oldala is van a télnek, a professzionátus dologkerülőkkel még megkedvelteti a munkát.

— **(Megbüntetett ügyvéd.)** Dr. Stein Henrik pécsi ügyvédett a pécsi kir. járásbírósg tegnap becsületsértés vétsége miatt 30 frt pénzbírságra, vagy ennek behajthatlansága esetén 3 napi elzárásra ítélte. A panaszra az adott okot, hogy nevezett ügyvéd, Sulyok Károly hivatalnokot durva és sértő kifejezésekkel illette.

— **(A kuria ügyforgalma.)** A kir kuria ügyforgalmi kimutatása az igazságszolgáltatás gyors menetére nem vet valami nagyon fényes világot. Az 1894. évben a hátralékokkal együtt 40.968 drb. ügy fordult meg a kurián. Ebből az 1893. évi hátralék, vagyis 871 darab és az 1894. évben érkezettek közül 13.000. darab nyert elintéztet; maradt tehát az 1894. év végén 27.097 darab hátralék. A tavali életbe léptetett sommás eljárás talán majd valamiképp segíteni fog ezeken a szomorú állapotokon.

— **(Lopás.)** Tekeresen egyre-másra lopások történnek. A minap is Korhammer József gazdától csizmát s más egyéb dolgot lopott el Pernekker Antal németzéki lakos, kit azonban a cirkáló csendőrök pártfogás alá vettek.

— **(Ebéd után fekete.)** — Hová mégy Gyurka? — kérdi délfelé egyik dologtalan a másikat.

— Ebédre!
— Hisz én is oda megyek s azzal betérnek a „Népkonyhába.”

Tíz perc mulva nagy grandezzával lejtnek föl a lépcsőn, keztyűt húzva, azt kérdi Gyurka a másiktól:

— Hát most hova menjünk?

— Hm! Menjünk egy feketére az Otthonba.

— **(A hetvenéves Jókai.)** Magyarország legjelesebb regényírója ma üli meg születésének hetvenedik évfordulóját. Az elmés mesemondó, a könnyed elbeszélő több mint félszázados szereplés után mosolyogva tekinthet vissza pályájára, mely olyan szerencsés volt, mint kevés magyar íróé. A nemzet kezdettől fogva tenyerén hordta s írói kvalitásai kedvéért jóságosan szemet hunyt a politikai szereplése előtt. Fél százados működésének dicsőséges ideje alatt Jókai két-három írói nemzedéket látott támadni és feledésbe dőlni. Fél száz esztendő alatt sok jeles név merült fel az övé mellett, amazokról ma már csak az irodalomtörténet lapjai beszélnek. Az elbeszélő irodalomnak mindvégig ő volt az álló csillaga s körülötte forogtak a bolygók. Oly hosszú idő alatt sem akadt senki, a ki őt népszerűségben, termékenységben, könyvéségben és frissességben túlszárnyalta volna. Jókai könnyen élvezhető munkáival nagy olvasóközönséget teremtett s a kultúrtörté-

net írója ezt az érdemét sohasem méltányolhatja eléggé. Születése napján az egész ország jó kívánatokkal adózik a legnépszerűbb regényírónak, a ki még termékenység dolgában is bármely fiatal írónkkal versenyez.

— **(A más ruhája.)** Sokáig feküdt betegen a pécsi kórházban Kerner György napszámos, anélkül, hogy mint gyógyult, elbocsátható lett volna. Mint lábbadozó beteget a ruhatár rendbehozásánál és takarításánál alkalmazták. Tudvalevőleg a ruhatárban kezeltetnek a betegek ruhái, mindenik szépen csomóba kötve, megfelelő számmal és tulajdonosának nevével ellátva. Egy szép rendbeli ruha nagyon megtetszett Kernernek, a melyen a Gáspár Vince neve és száma volt. Minthogy Kerner hamarabb remélte a kiszabadulást, mint a súlyos beteg Gáspár, s mivel nagyon fájt a foga a szép ruhára ötlete támadt, és felcserele a jelzőablakot a maga és Gáspár ruhacsomóin. Kerner kikerült a kórházból nagy rangosan a szép ruhában s legelső dolga volt pénzhez jutni. Egy uraságtól levett ruhákkal kereskedő öregnemű üzérhez állított be tehát a hol becserele ruháit kevésbé elegánsra, sőt még 1 frt 90 kr. ráfizetést is kapott. Mint teljesen gigerlivé vedlett gavallér udvarolni kezdett egy konyha nimfának, a kit házasságígéret mellett sikerült neki több vacsora és még több liter bor erejéig becsapni. Ez okozta vesztét. A féltékenységre tett konyhahölgy társnői segítségével kiderítette a valót, mely szerint Kerner korántsem a szegárdi tisztartó fia, amint magát kiadta, hanem igenis, közönséges piactéri állnok, a ki a más ruhájában csapta a szelet. Időközben Gáspár is kikerült s így csakhamar nyitjára jöttek Kerner ruhája eredetének. Az esetről értesítették a rendőrséget, a mely előállította Kerner, a ki mindent beismer, és egész resignációval öltözött át a saját ruhába, a melyet a jószívű Gáspár átengedett neki. Már ebben a ruhában kísérték át az ügyészség fogházába, melynek most lakója lett.

— **(Moratorium.)** A diakovári Fischer és Büchler-féle hengermalomról megirtuk volt, hogy beszüntette fizetéseit. Vasárnap a hitelezők gyűlést tartottak, a melyen a Krausz József fia cég kezeséget vállalt a megbukott céget 40 százalékos erejéig, az esetben, ha az egyezkedés hatósági közbenjárás nélkül megtörténhetik, Kästenbaum és Schulhof hitelezők bele mennek a 40 százalékos egyezkedésbe az esetre, ha Miskolczy Gyula és Weiss Ferenc is belépnek a konzorciumba. Erre nézve még eddig nem történt egyezkedés. Ha ez az egyezkedés létre jő, akkor a bukott cég március 15-ikéig halasztást kap, minthogy a hitelezők legnagyobb része a Krausz cég föltételét elfogadta.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése február 19-én.

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A budapesti főkapitányság értesítette a ház elnökét, hogy a szocialisták a parlament épülete elé akarnak vonulni, mert ellenzik az alföldi inségesek segélyezését. A könyöradományok helyet munkát, vagy kölcsont követelnek társaiknak. Ebből az okból, meg Albrecht főherceg halála miatt E nd r e y indítványának tárgyalása holnapra halasztatott.

S z i l á g y i elnök ezután bejelentette Albrecht főherceg elhalálását, minek folytán elhatározták, hogy első sorban ő felségének fejezik ki a Ház részvétét veszteségeért, a mit a ház jegyzőkönyvébe íratnak. A ház az elnökséget megbizza, hogy ez iránti érzelmeinek méltó kifejezését juttassa hódoló tisztelettel a trón elé.

A főrendiház ülése február 19-én.

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Albrecht főherceg elhunytá alkalmából a főrendiház is tartott rövid ülést melyen S z l á v y József elnök méltatta Albrecht főherceg érdemeit. A főrendiház jegyzőkönyvileg fejezi ki részvétét, melynek a király előtt való tolmácsolásával az elnök bizatott meg.

TÁVIRATOK.

— **Albrecht főherceg halála.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Albrecht főherceg halálhírének vétele után a király rögtön külön vonaton Bécsbe indult. A mentonei pályaudvaron Dietz prefektusnak, a ki részvétét fejezte ki, a király a következőket válaszolta: „Nagy a vesztesége birodalmunknak és talán még nagyobb szív mnek. Nagy hadvezér volt és nekem felejtetetlen hű barátom.“ Albrecht főherceg temetésén a katonaságot maga a király fogja lóháton vezetni.

Az elhunyt főherceg ellenállása a professzorok szerint rendkívüli volt. Másnál a katasztrófa sokkal hamarabb beállt volna. A halottat előbb bebalzsamozták és a Bécsből már utnak indított kettős

fedelű koporsóba teszik és 2—3 nap mulva szállítják Bécsbe. Koszorukat az elhunyt főherceg határozott kívánására nem tesznek a ravatalra, sőt a netalán érkezőket visszautasítják. Általános örököse Frigyes főherceg lesz. A kisebb hitbizományi részt Károly István főherceg, a szabad birtokokat Jenő főherceg kapja. Az elsők közt érkezett táviratok közt van az elhunyt nevét viselő orosz ezred sűr-gönye, mely deputációt is küld a temetésre. A királyi udvar két heti gyászt tart és vele együtt a hadsereg is. Az osztrák és horvát parlamentekben bejelentették Albrecht főherceg halálát, vitézségét magasztalva. A budapesti tábornoki kar tegnap este a tiszti kaszinóban tartott értekezletén elhatározta, hogy valamennyien elmennek a temetésre. Az összes fővárosi ezredek képviseltetik magukat a temetésen.

— **A magyar sajtó és Albrecht főherceg.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A fővárosban megjelenő magyar lapok, kivéve a „Nemzeti Ujságot“, „Magyar Ujságot“, no meg a hivatalos lapot, még Albrecht főherceg nevét sem hozták gyászkeretben.

— **Megsemmisített ítélet.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Zarándy hirlapírónak multkori elítélését, mely alkalommal tudvalevőleg maga Kozma Sándor főügyész fungált, mint közzvádó, a kuria ma megsemmisítette.

Művészet, irodalom.

Uj Idők. Az a program, melyet Herczeg Ferenc lapja, az Uj Idők első számában maga elé tűzött, már teljesen be lett váltva. Ez a szépirodalmi hetilap csakugyan minden ízében magyar, előkelő és modern. A 9. szám, mely ma jelent meg, két finom és humoros rajtot közöl Herczeg Ferencz-től, egy nagy gonddal és mély lélektani alapon kidolgozott novellát Bárony Istvántól, kedves költeményt Endrői Sándortól, érdekes cikket Abbáziáról, melyben ennek az osztrák gyógyhelynek odamondják az igazat, továbbá pompás képet Vágó Páltól, melyhez Bródy Sándor írta a szöveget és érdekes tollrajzokat Faragótól. A „Mindenfélé“ rovat is dicőitő említést érdemel változatos és mulattató tartalma miatt. — Uyanesak ma jelent meg a Magyar Lányok 9. száma is, melyben Baksay Sándor, Gárdonyi Géza, Kemechey Jenő, Radnai Róza, Tabori Róbert és Tóth Béla írtak. Mind a két lapból a kiadóhivatal kívánatra ingyen küld mutatványszámokat.

Közgazdaság.

— **Vetőmagvak.** (Mauthner Ödön tudósítása.) A termelők részéről vajmi szórványosan érkeztek a kínálatok, mert készleteiken már tuladtak és így a piaci forgalom is csak szűk keretben mozgott. Igazán elsőrendű lóherét és lucernát termelőknél igen keresnek és az a kevés a mi még kapható, magas áron lesz fizetve. Magkereskedőknél különösen takarmányrépamagnak van nagy kereslete, a mennyiben az érdeklét körök véleménye oda irányul, hogy az árak nem fognak többé lejjebb szállni, mert máris oly alacsonyok, hogy a termelési költségeket sem fedezik, ellenkezőleg, ily élénken maradót keresletnél inkább az árak emelkedésére van kilátás. Természetesen ez csakis megbízható eredetű magra vonatkozik.

Jegyzések 100 kilónként Budapesten:		
Lucerna	35—50	frt
Vörös lóhere	50—65	frt
Tavaszi búkköny	7½—7¾	frt
Baltacim	11—11½	frt
Muharmag	16—17	frt
Takarmányrépamag oberndorf	36—40	frt
Takarmányrépamag olajbogyó	32—34	frt

VASUTI MENETREND.

PÉCSRE ÉRKEZIK.	
Budapestről	1804. sz. szem. von. reggel 5 ó. 15 p.
B.-Bródól	1807. sz. szem. von. reggel 8 ó. 01 p.
Uj-Dombóváról	1812. sz. vegy. von. reggel 8 ó. 23 p.
Bécsből	6302. sz. szem. von. d. e. 9 ó. 39 p.
B.-Bródól	1805. sz. szem. von. d. e. 11 ó. 18 p.
Budapestről	1806. sz. szem. von. d. u. 4 ó. 08 p.
Vinkovczeről	6301. sz. szem. von. d. u. 5 ó. 50 p.
Budapestről	1802. sz. gyors. von. este 7 ó. 44 p.
Bécsből	6312. sz. vegy. von. este 8 ó. — p.
B.-Bródból	1803. sz. szem. von. éjjel 11 ó. 02 p.

PÉCSRŐL INDUL:

B.-Bród felé	1304. sz. szem. von. reggel 5 óra 35 p.
Budapest	1801. sz. gyors. von. reggel 8 óra 24 p.
Bécs	6311. sz. vegy. von. reggel 8 óra 29 p.
Vinkovcze	6302. sz. szem. von. reggel 9 óra 49 p.
Budapest	1805. sz. szem. von. d. e. 11 óra 34 p.
Uj-Dombóvár	1853. sz. vegy. von. d. u. 2 óra 44 p.
B.-Bród	1806. sz. szem. von. d. u. 4 óra 20 p.
Bécs	6301. sz. szem. von. este 6 óra 32 p.
B.-Bród	1808. sz. szem. von. este 8 óra 13 p.
Budapest	1803. sz. szem. von. óra éjjel 1130.

Legszebb kivitelű valódi ezüst, vagy aranyból kimetszett dombormű monogramok és egyéb ékitmények ezüst, arany tárgyakra, valamint bőrtárczák és albumokra **Schönwald Imre** ékszerész, saját vésnöki műtermében legszebben, gyorsan s jutányos áron készíttetnek.

Schönwald Imréné

Pécsett, Király, fő utca a hatyru épületben

Laptulajdonos	Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV	PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF	kiadó.

Hirdetések.

21 sz.
1895.

Arverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbíró 1894 évi 20953 számú végzése következtében ifj. Rézbányai János javára Kindl S. F. ellen 75 frt s jár. erejéig foganatosított biztosítási végrehajtás útján lefoglalt és 305 frt 50 krra becsült koporsók, diván, varrógép és székekből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a pécsi kir. bíróság 26562/1894 számú végzése folytán 75 frt tőkekövetelés, ennek 1894. évi október hó 1 napjától járó 6% kama

taí és pedig összesen 35 frt 15 krrban bíróság már megállapított költségei erejéig **Pécsett, Majláth-tér** leendő eszközölésére **1895. évi február hó 25 napjának d. u. 1/2, 3 órája** határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel bivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. LX. évi t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsülve alul is elfognak adatni.

Kelt Pécsett, 1895. évi február hó 10.

Engler Kálmán
kir. bírósági végrehajtó.

Rosenzweig B. és Társa

**villamos műszaki gyár nagyban-
kicsinyben.**

(Budapest VIII., József-körút 30-32.)

Ajánlják magukat házi távirdák, telefonok, villámhárítók, valamint villamos világítás berendezésére a legmérsékeltőbb árak és több évi kezesség mellett.

Ugyszintén eladása és szétküldése az összes elektro-technikai cikkeknek legolcsóbb gyári áron. Mindennemű javítások elfogadtnak. Költségvetés és árjegyzék ingyen és bérmentve

Hirdetmény.

S Á S D községben lévő s a főméltóságú **HERCEG ESTERHAZY** család hitbizományához tartozó, ugynevezett

nagyvendéglő

melléképületeivel s beltelkével örök áron, alolirothoz intézendő **zárt ajánlatok útján**, eladatni szándékoltnak.

Ajánlatok f. évi **márczius hó 10-ig** fogadtnak el.

Dombovárott 1895. február hó 17-én.

Felvilágosítást készséggel ad:

**Hg. Esterházy javak kerületi
felügyelősége**

Paál József s. k.

ker. felügyelő.

Hirdetések:

jutányos áron vállaltatnak fel kiadóhivatalunkban. (Király-utca 4. szám.)

TAIZS JÓZSEF Pécsett,

Széchenyi-tér 12. szám (a varostemplom háta mögött).

Könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatványraktár, papirkereskedés.

Ajálja a kor igényeinek megfelelő berendezésü

Könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok, körlevelek, számlák, falragaszok, meghívók, tánczrendek, hivatalos és gazdasági táblázatok, részvények, alapszabályok, névjegyek stb. stb. elkészítésére.

Könyvkötészete

fel van szerelve papirmetsző, sodronyfüző, perforirozó, számozó, aranyozó stb. géppel, melyek segélyével a legegyszerűbbtől a legdiszesebb munkáig minden elkészíthető.

Nyomtatvány raktárból

papi, körjegyzői és ügyvédi nyomtatványok jó papiron olcsó árért kaphatók.

PAPIRKERESKEDÉSÉBEN

nagy választékban kaphatók fogalmi, színes és fehér író papírok, különböző súlyban és minőségben; itató papírok, levélpapírok dobózkban, író tollak, tollnyelek, különböző színű tinták, gummi arabicumok, fehérneműt jelző tinták, kaucsuk bélyegző tinták, pecsetviaszok stb. stb. etéle cikkek, olcsó áron.

👉 Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek. 👈